

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3CoCsp/30/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7519200297
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7519200297.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Ľuboša Kunay a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803 proti žalovanému: Z. E., nar. XX.X.XXXX, bytom K., S. XXX/XX, o zaplatenie 5.000,00 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie č.k. 20Csp/22/2019-134 zo dňa 11. júla 2019 v spojení s opravným uznesením č.k. 20Csp/22/2019-171 zo dňa 21. júla 2020

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok v spojení s opravným uznesením a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice - okolie (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom označeným v záhlaví zamietol žalobu a stranám náhradu trov konania nepriznal s tým, že opravným uznesením opravil súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v bode 2 vetu prvú, že žalobca žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15.6.2018 uzatvorenej medzi Prima bankou Slovensko, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom postupca postúpil na žalobcu pohľadávku voči žalovanému.

2. Vychádzal zo žaloby, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 5.000,00 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že medzi právnym predchodcom žalobcu - Prima banka Slovensko, a.s. a žalovaným bola dňa 29.5.2015 uzatvorená zmluva č. 625245, ktorej súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky, obsahujúca podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný porušil svoju povinnosť vyplývajúcu zo zmluvy a neplnil splátky v stanovených termínoch, právny predchodca žalobcu podaním zo dňa 29.4.2016 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 19.05.2016. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 16 408,89 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 13.439,97 eur a z riadneho úroku vo výške 2.968,92 eur. Žalovaný po postúpení pohľadávky do podania žaloby uhradil spolu sumu 150,00 eur. Žalovaná suma predstavuje 5.000 eur, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 5.000 eur. Zvyšnú časť dlžnej sumy si žalobca neuplatnil.

3. Po vykonanom dokazovaní a jeho vyhodnotení, súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 497 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. a/, b/, d/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 9, § 54a, § 565, § 100 ods. 1, § 101, § 103 Občianskeho zákonníka účinného od 5.12.2018 (ďalej len „OZ“).

4. Právny vzťah založený predmetnou zmluvou o úvere súd prvej inštancie posúdil ako vzťah spotrebiteľský, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. a § 52 a nasl. OZ, majúc

za preukázané, že sa jedná o tzv. typovú zmluvu vrátane jej zmluvných podmienok, ktoré boli vopred pripravené. S poukázaním na ust. § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 5.12.2018, súd prvej inštancie ex officio skúmal, či právo zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré uplatňuje veriteľ, nie je premlčané. Dospel k záveru, že v danom prípade, ak právny predchodca žalobcu ako veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru dňa 19.05.2016 pre nezaplatenie splátky - konkrétne sa jedná najneskôr o splátku splatnú v mesiaci 11/2015 splatnú dňa 20.11.2015 (podľa ust. § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Obč. zák.), čo mal súd za preukázané z Upomienky II zo dňa 15.03.2016 (čl. 123 spisu), premlčacia doba začala plynúť od splatnosti splátky splatnej k 20.11.2015 (podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere). Odo dňa 21.11.2015 tak začala plynúť 3 ročná premlčacia lehota, ktorá uplynula v stredu dňa 21.11.2018. Žaloba bola doručená tunajšiemu súdu až dňa 16.01.2019, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Na základe uvedeného, s poukazom na účel navrhovanej zmeny Občianskeho zákonníka v súlade s ust. § 54a Občianskeho zákonníka, súd prvej inštancie žalobu v celom rozsahu zamietol, nakoľko premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nie je možné platne priznať v súdnom konaní.

5. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal, keďže žalobca v konaní nebol úspešný a preto nemá nárok na náhradu trov konania a úspešný žalovaný si náhradu trov konania neuplatnil s tým, že súd nevidel priestor pre aplikáciu ust. § 257 CSP.

6. Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca, navrhol ho zmeniť a žalobe vyhovieť v celom rozsahu alternatívne rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Žalobca mal za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a konanie má inú vadu, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Uviedol, že konajúci súd svoje zamietavé rozhodnutie odôvodnil tým, že žalovaná pohľadávka je premlčaná podľa § 103 Občianskeho zákonníka, keď premlčacia doba začala plynúť dňa 21.11.2015 a uplynula dňa 21.11.2018. Žalobca zastáva názor, že v danom prípade bol pre posúdenie začatia plynutia premlčacej doby rozhodujúci dátum vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru dňa 19.5.2016, kedy bol žalovaný v omeškaní v plnení splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace (od 20.11.2015), poukazujúc na ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že nakoľko právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zaniká splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť vyhlásená pre nesplnenie inej splátky, než splátky splatnej 20.4.2016. Má za to, že pre všetky splátky, ktoré vyhláseniu mimoriadnej splatnosti predchádzali, tak v súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka plynú samostatná trojročná premlčacia doba. Z uvedeného dôvodu považoval za nesprávny súdny výklad ust. § 103 Občianskeho zákonníka, tak ako to uviedol súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku, keďže premlčacia doba pre všetky splátky splatné po 20.3.2017 začala v súlade s § 103 Občianskeho zákonníka plynúť odo dňa nasledujúceho po dni zročnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru a uplynula najskôr dňa 20.4.2019. Žaloba bola podaná na súd 16.1.2019, a preto nárok podľa neho premlčaný nebol. Zároveň žalobca upriamil pozornosť na ust. § 100 Občianskeho zákonníka teda, že súd na premlčanie prihliadne len na námietku dlžníka, ktorý v predmetnom konaní bol absolútne pasívny a žiadnu námietku premlčania nevzniesol. Vytýkal preto súdu prvej inštancie, že nepostupoval dôsledne s dikciou zákona, pokiaľ rozhodoval na základe § 54a Občianskeho zákonníka, keďže nebral v úvahu Nález Ústavného súdu SR PL. ÚS 11/2016-60 zo dňa 7.2.2018 o súlade ustanovenia 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, v ktorom ústavný súd vyslovil, že predmetné ustanovenie nie je v súlade s č. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy SR. Mal za to, že ustanovenie § 54a Občianskeho zákonníka vykazuje zhodné znaky ako ust. § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa, pri interpretácii ktorého mal Ústavný súd SR za to, že jednostranne zvýhodňuje zmluvnú stranu, čo nie je v súlade s princípom nestrannosti súdu, teda ani s princípmi právneho štátu. Zásadný rozpor predmetného ustanovenia § 54a Občianskeho zákonníka s Ústavou SR podľa žalobcu spočíva najmä v zvýhodňovaní spotrebiteľa ako dlžníka tým, že inak nestranný súd je jednostranne povinný prihliadať na premlčanie práva, na ktoré inak prihliada len na námietku dlžníka, pričom takáto ochrana jednej zo strán sporu je v rozpore s princípom nestrannosti súdu, teda aj s princípom právneho štátu. Dospel k názoru, že v danom prípade sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov (§ 54a Občianskeho zákonníka) s Ústavou a preto navrhol konanie v súlade s ust. § 162 ods. 1 písm. b/ CSP prerušiť a podať Ústavnému súdu Slovenskej republiky návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov s Ústavou SR v zmysle čl. 130 ods. 1 písm. d/ Ústavy SR. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu sumy 528,88 eur.

7. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

8. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP), prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas a oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu danom § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d/, h/ CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

9. Žalobcom uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení veci je naplnený chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, ku ktorej dochádza vtedy, keď súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo keď zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

10. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, spočíva v inej vade, ktorá mohla mať vplyv na výrok rozhodnutia, ktorou je aj nepreskúmateľnosť rozhodnutia s odkazom na ust. § 220 ods. 2 CSP.

11. Odvolací súd je v prejednávanej veci toho názoru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je založené na nesprávnom právnom posúdení veci, ak súd pri skúmaní, či právo zo spotrebiteľskej zmluvy uplatnené žalobcom v konaní je, resp. nie je premičané, bez zreteľa na splnenie ďalších zákonných podmienok, vychádzal z názoru, že „premičacia doba práva pri zaplatení zosplateného dlhu začína plynúť už skôr, ako dôjde k zosplateniu dlhu, keďže začína plynúť už odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatený“.

12. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premičacia doba jednotlivých splátok odo dňa zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premičacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

13. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

14. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

15. Citované zákonné ust. § 103 Občianskeho zákonníka rieši začiatok plynutia premičacej doby v prípade zročnosti celého dlhu (§ 565 Občianskeho zákonníka) tak, že začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky - teda až týmto dňom môže veriteľ uplatniť právo, ináč povedaná týmto dňom mu vznikne možnosť podať na jeho základe žalobu.

16. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka však nemôže začať plynúť premičacia doba (odo dňa zročnosti nesplnenej splátky vyvolávajúcej zročnosť celého dlhu), ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, lebo to vylučuje ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého môže dodávateľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, za súčasného upozornenia spotrebiteľa v lehote 15 dní na uplatnenie tohto práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Je tomu tak preto, že až po splnení podmienok uvedených ust. § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, môže dodávateľ uplatniť právo a teda od tohto okamihu plynie aj trojročná premičacia doba.

17. Splnenie hore citovaných podmienok ale z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevyplýva, čím je napadnutý rozsudok v tomto smere v zmysle ust. § 220 os. 2 CSP nepreskúmateľný s odkazom na dôvodné uplatnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP.

18. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné

skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

19. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril žalovaný, prípadne iná strana sporu, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Citované zákonné ustanovenie je potrebné z hľadiska práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej aj „ústava“) vykladať a uplatňovať tak, že rozhodnutie súdu musí obsahovať dôvody, na základe ktorých je založené.

20. Odvolací súd považuje za určujúce pre nachádzanie práva, že vždy je potrebné vychádzať z individuálnych rozmerov každého jednotlivého prípadu, ktoré sú založené na zistených skutkových okolnostiach. Súd prvej inštancie sa však podľa názoru odvolacieho súdu v danej veci so všetkými špecifikami charakterizujúcimi daný spor nevysporiadal. Z princípu práva na spravodlivý proces vyplýva povinnosť súdu umožniť stranám sporu účinné uplatňovanie námietok a argumentov, ako i povinnosť súdu sa s týmito námietkami a argumentami, ktoré sú spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie presvedčivo v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadať (I. ÚS 46/05, I. ÚS 353/06, II. ÚS 220/08, III. ÚS 12/07, IV. ÚS 163/08) tak, aby odôvodnenie rozsudku malo náležitosti vyžadované ustanovením § 220 ods. 2 CSP.

21. V tomto kontexte odvolací súd apeluje na to, že je pojmovo vylúčené, aby plynutie premičacej doby začalo skôr, než vznikne veriteľovi možnosť uplatniť právo s tým, že opačný záver nemožno vyvodiť zo žiadnych zákonných ustanovení vrátane ust. § 103 Občianskeho zákonníka, pokiaľ ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy.

22. Nesplnením niektorej splátky, pokiaľ ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, nevzniká dodávateľovi právo žiadať o zaplatenie celého dlhu a teda jej nesplnením neplynú ani premičacia doba, lebo tá začne plynúť až okamihom, keď dodávateľ mohol právo zákonne uplatniť - zosplatiť úver (dlh), po splnení zákonných predpokladov podľa § 53 ods. 9 OZ, pričom premičacia doba v spotrebiteľských veciach pri predčasne zosplatnenom dlhu (§ 565 OZ) začína plynúť až po splnení podmienok podľa § 53 ods. 9 OZ t.j. až po uplynutí 3 mesiacov od zročnosti splátky, ktorá vyvolala zosplatnenie dlhu (viď Zápisnicu z rokovania občianskoprávneho kolégia KS v Košiciach z 22.10.2020).

23. Vychádzajúc z vyššie uvedeného je preto odvolací súd toho názoru, že ust. § 103 veta druhá OZ, v kontexte s cit. ust. § 565 a § 53 ods. 9 OZ je nevyhnutné vykladať tak, že v prípade, že veriteľ účinne využije svoje právo v zmysle § 565 OZ tým, že vyzve dlžníka na zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (pričom v danom prípade podľa cit. § 53 ods. 9 OZ, keďže ide o spotrebiteľský vzťah, tak môže vykonať najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, za súčasného upozornenia spotrebiteľa v stanovenej lehote na uplatnenie tohto práva), začína plynúť premičacia lehota odo dňa zročnosti tej nesplnenej splátky pre nesplnenie ktorej veriteľ právo na zosplatnenie celého nezaplateného dlhu v zmysle § 565 OZ využil. To znamená, že premičacia doba pre v budúcnosti splatné splátky nemôže plynúť odo dňa nesplnenia v poradí prvej nezaplatennej splátky. Takýto výklad odporuje jednak jazykovému gramatickému zneniu § 103 veta druhá OZ, ktorý výslovne uvádza: ... ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh ..., jednak by bol nelogický, keďže § 565 OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ zakotvuje iba právo veriteľa na zosplatnenie pohľadávky pre nesplnenie splátky, ktoré môže a nemusí využiť, pritom je tiež na jeho rozhodnutí, kedy toto právo využije, pričom v zmysle § 53 ods. 9 OZ pri spotrebiteľskej zmluve tak môže urobiť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky.

24. Ust. cit. § 103 veta druhá OZ je potom potrebné vykladať tak, že veriteľ môže do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky žiadať dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky, čím dlžník stratí výhodu splátok (za splnenia zákonných podmienok). Ak veriteľ toto právo nevyužije a proti dlžníkovi neuplatní zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz, jednotlivé budúce splátky sa budú premičovať samostatne od ich zročnosti. Keď dlžník opäť nesplní niektorú zo splátok, avšak veriteľ „stratu lehôt“ neuplatní, pokračuje sa v plnení v splátkach. Veriteľ môže svoje právo využiť aj po opätovnom porušení povinnosti dlžníkom, opäť len do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Strata lehôt teda nenastáva priamo zo zákona.

25. S názorom prijatým súdom prvej inštancie ohľadom začatia plynutia premlčacej doby v danej veci sa preto odvolací súd nestotožňuje, lebo uvedený názor nezohľadňuje ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k ust. § 103 Občianskeho zákonníka, ako aj ust. § 565 OZ.

26. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že právne posúdenie veci súdom prvej inštancie vo vzťahu k prípadnému premlčaniu žalobcom uplatneného nároku je nesprávne a preto odvolací súd postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b/, c/ CSP napadnutý rozsudok v spojení s opravným uznesením zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

27. Po vrátení veci bude úlohou súdu prvej inštancie opätovne rozhodnúť o žalobcom uplatnenom nároku a preskúmať, či právo žalobcu zo spotrebiteľskej zmluvy je, resp. nie je premlčané s tým, že je potrebné vychádzať z názoru odvolacieho súdu vysloveného v tomto zrušujúcom uznesení, pričom zvýšená ochrana spotrebiteľa vyžaduje aj zvýšenú súdnu kontrolu, ktorá je podľa odvolacieho súdu zabezpečená v znení účinného ust. § 54a OZ a preto súd prvej inštancie správne ex offo skúmal, či právo zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré si uplatňuje veriteľ nie je premlčané, čím odvolací súd nevhliadol dôvodnosť podania návrhu na Ústavný súd SR na začatie konanie o súlade ust. § 54a OZ s Ústavou SR v zmysle čl. 130 ods. 1 písm. d/ Ústavy SR.

28. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

29. Uvedené rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).